

Heer, Uwe H. Wil geschiede !

† DUURBAAR AANDENKEN AAN †

Mevrouw

Rachel VAN DER DONCKT

echtgenote van Mijnheer

Albert Van Den Bossche

geboren te Schorisse,

de 26 februari 1920 en zeer stichtend overleden te

Zegelsem, de 12 mei 1958,

meermaals gesterkt door al de troostmiddelen van

onze Moeder de H. Kerk en voorzien

van de Pauselijke Zegen « in articulo mortis. »

*Zij was erelid van de Vrouwenbond van het H. Hart,
lid van de Boerinnengilde en
van de Pauselijke Missiewerken.*

Wie Rachel van dichtbij heeft gekend, zal niet aarzelen te getuigen : zij was een engel, zij was een heilige : als dusdanig heeft zij geleefd, heeft zij vooral geleeden en is zij gestorven !

Haar leven was heel en al goedheid, liefde, goedertigheid... een afstraling van Gods liefde en goedheid onder de mensen. Want zij was een echte kristene vrouw die door haar gebed en door de kracht van de H. Sakramenten zich zelf gedurig kon vergeten om te denken aan haar man, aan haar vijf kindjes en zelfs aan de noden van geburen en vrienden.

Haar lijden is bovenmenselijk geweest in langdurigheid en hevigheid, doch zij bezat waarlijk de heilige Geest van God, waardoor zij dit lijden kon aanvaarden en offeren in vereniging met de lijdende en stervende Kristus aan Zijn kruis. Zij kon begrijpen dat lijden een hoogste vorm is van liefde en uitverkiezing... Als een grote genade bewaarde zij de herinnering aan- en het verlangen naar O.L.Vrouw van Lourdes. Te Lourdes had zij berusting gevonden en totale overgave aan Gods H. Wil en zij kon de H. Bernadette nazeggen : « mijn taak is : lijden. »

Haar sterven was zoals haar leven : eenvoudig, maar heilig. Nadat al haar lichamelijke krachten waren opgeleefd en uitgeput, mocht zij volgens haar vurigst verlangen en gebed, overgaan naar de opperste rust

en het eeuwig geluk. In haar geloof vond zij nog de kracht om stevig de brandende gewijde kaars vast te houden tot zij zachtjes insliep, om te ontwakken bij de Verrezen Kristus. Strijd heeft zij niet meer gekend alles had zij overwonnen.

Mijn goede Albert ! Wij waren nu zo gelukkig. Als de wereld vol is van gemakzucht en plichtsverzuim, wij wilden toch leven als kristene mensen die wandelen voor Gods oog. Hoe droevig en pijnlijk nu ook ons scheiden valt, God de oneindige goede Vader weet ook dat Gij nu alleen zult moeten zorgen voor onze kindjes. Hij zal mensen langs uw weg sturen die u zullen helpen zoals het geschiedde tijdens mijn langdurige ziekte. Ik dank daarom mijn lieve zuster Lea, mijn goede moeder en schoonouders voor de ontzaggelijke troost en hulp die zij mij en ons gezin verleenden. Ik weet dat gij verder nog op hen zult mogen rekenen.

Geliefde kindjes, die mijn troost en mijn fierheid zijt geweest, vergeet uw Moeken niet ; bidt veel voor mij ; gaat dikwijls voor mij naar de H. Mis en te communie.

U allen die mij duurzaam zijt geweest, vraag ik : indien gij nog iets wilt doen voor mij en mijn aandelen wilt bewaren, bidt dan voor mij, 't is het enige middel om mij niet spoedig te vergeten. Ik zegen u allen van uit de Hemel.

O.L. Vrouw van Lourdes, bid voor haar en vr ons.
De 4 akten voor de overledene a. u. b.

*Zeer getroffen door uw bliken van diep
kristelijk medevoelen, bieden U hiervoor
hun welgemeende dank,*

Mijnheer Albert VAN DEN BOSSCHE en kinderen ;
De familiën VAN DER DONCKT, LEYMAN, VINOIS,
VAN DEN BOSSCHE en DE BOCK.

Jozef Van Der Donckt, Koster, Zegelsem.